

bliver endnu længere i Dag. Det er nemlig utvivlsomt, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har fuldkommen Ret i, at det vilde være i høj Grad ulykkebringende for Frederiksberg, hvis dette Lovforslag blev til Lov i den Stikelse, hvori det foreligger, men lige saa sikkert er det, at Ulykken for Frederiksberg vilde være grumme ringe i Forhold til den Kalamitet, det vilde være for de København nærmest liggende Landkommuner. Det er nemlig saa ifølge Lovforslagets Fordelingsparagraf, at det er ikke nok for Landkommunernes Vedkommende, at der af den Skat, der paalægges en Skattebyder i hans Opholdskommune, skal afgives $\frac{2}{3}$ til Næringskommunen, for saa vidt de 2 Kommuner ikke falde sammen, men for de paagældende Kommuner i Københavns Nærhed er Forholdet tillige dette, at medens København er Næringskommune for en stor Del af disse Kommuners Beboere om Sommeren, og Landkommunen kun er Opholdskommune, saa at disse Kommuner altfaa komme ind under § 5, kommer der her tillige det til, at da det er kun delvis, at de paagældende Skattebydere have Ophold i de paagældende Kommuner — det er kun en 3—4 Maanedere om Aaret — maa der altfaa atter divideres med 3 eller 4, og Resultatet vil da blive, at disse ulykkelige Landkommuner maa tilbagebetale indtil $\frac{1}{10}$ af det Skattebeløb, de kunne opkræve af en stor Del af deres Beboere, de saakaldte Sommerbeboere, for hvis Skyld Kommunerne rundt omkring København efterhaanden ere komne ind paa at ikklæde sig Udgifter, som Landkommuner ellers intet kende til, og hvortil intet tilsvarende Forhold findes andetsteds her i Landet. Jeg skal blot nævne saadan noget som store Kloastanlæg, Vej- og Gadebelysning, maskinmiserede og fint anlagte Gangstier, Renovationsvæsen og en Mængde andre Ting, som ellers ikke høre hjemme i Landkommuner, men som ere absolut nødvendige i de Landkommuner, der ligge København nærmest. Jeg skal nævne dem, jeg sigter til, det er nærmest Gentofte og Lyngby, og til Dels Søllerød, Brøndshøj—Rødovre—Hvidovre og Taarnby, Disse Kommuner, som efterhaanden ere voksende op til et meget stort Folketal, til Dels paa Grund af, at en stor Del af Københavns Arbejderbefolkning bor i disse Byer, og hvis økonomiske Status efterhaanden har udviklet sig derhen, at de nu allesammen løbe med en ganske betydelig Gæld, ville gaa økonomisk til Grunde, hvis dette Forslag blev til Lov. Det er min Overbevisning, at vi i saa Fald ville faa kommunale Kalamiteter i disse Kommuner, som

man her i Landet heldigvis ingen Sinde har set Mage til. Thi det er indlysende, at Udgifter, som man en Gang har paalagt sig og navnlig den Gæld, man en Gang har paadraget sig, hæfter man jo stadig for, og Udgifter, Anlæg, som man en Gang er bleven vant til at gøre, kunne jo heller ikke godt sløffes straks. Jeg tror derfor, at ligesom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds med fuldkommen Ret urgerede, at skulde Lovforslaget blive til Lov, maatte der træffes særlige Bestemmelser for Ordningen af Forholdet mellem København og Frederiksberg, saaledes tror jeg ogsaa med ligesaa stor, ja endnu større Føje at turde sige, at hvis dette Forslag skal gøres til Lov, maa der absolut forud træffes særlige Bestemmelser for Ordningen af Forholdet vedrørende Skattefordelingen mellem Københavns Kommune og de nærmest denne By liggende Landkommuner; ellers vilde man gøre saa ubodelig Uret mod disse Kommuner, at det næsten ikke vilde være til at oprette. Det er jo nemlig ingenlunde Smaating, det drejer sig om. Naar man ser paa disse Kommuners Budget og ser, hvilke Skattebeløb der er Tale om, kommer man til det Resultat, at det er store Interesser, der staa paa Spil. Jeg skal blot nævne, at i en af de Kommuner, som endda ikke er den største af dem, Gentofte, gif der i 1890 igennem Kommuneskassen c. 133,000 Kr. Hartkornskatten er i disse forskellige Kommuner oppe paa fra 20 indtil 40 Kr. pr. Td. Hartkorn. Man ser altfaa, at til Trods for, at Forholdene i disse Kommuner egentlig talt ere favorable, hvad Indtægterne angaar, er deres Status dog ingenlunde saaledes, at man kan sige, at de ere rige. Tværtimod, Udgifterne ere stadig saa meget større end Indtægterne, at man, naar man ikke kan finde nogen anden Udvej, maa ty til Laan, og derfor ere de alle stærkt belastede, mest dog vel Taarnby.

Med Hensyn til et enkelt Punkt i Lovforslaget skal jeg endnu fremkomme med et Par Ord; det er § 12 om Bestatning af Aktieselskaber med videre. Jeg skal gøre det ganske kort af Hensyn til den fremrykkede Tid. Jeg er i Princippet ganske enig med det ærede Medlem for Kræstø Amts 1ste Valgkreds (S. Scavinius) i, at der er noget ukorrekt i at lægge en Skat paa Aktieselskaber. Det er fuldkommen rigtigt; man kommer derved uvilkaarlig til en Dobbeltbestatning, som ikke kan undgaas. Dog vil jeg tilføje, hvad jeg ikke tror er blevet fremhævet, og jeg tror, jeg har Ret i den Anskuelse, at hvis vi nemlig beholde Formue- og Ejslighedsaffatten for øvrigt som Skattebasis saa vel for Land som Købstadkommuner, tror